

Sedem desetletij začasnosti Onkološkega inštituta v Ljubljani (1938-2008)

Avtorja **Jurij Lindtner** in **Janez Škrk** sta v knjigi opisala nastajanje, nastanek in delovanje Onkološkega inštituta. Zgodba se torej začne pred 1. avgustom 1938, ko je Zavod za raziskovanje in zdravljenje novotvorb, v opuščeni vojašnici, sprejel prve štiri bolnike. V Dravski banovini ustanovljeni zavod, je bil zasnovan po tujih vzgledih, kot prvi v Kraljevini Jugoslaviji, v glavnem mestu neke banovine, ki je bila takrat brez popolne medicinske fakultete.

Zapis je namenjen spoštljivemu spominu ustanoviteljem zavoda. To je bil tudi resnični namen in odgovor, komu je pričujoči zapis namenjen. Njim, ki jih ni več, in nam, da bi se lahko zavedli, da se svet ni začel z nami.

Pozornost sta avtorja posvetila predvsem zapuščini prof. dr. Božene Ravnihar, zapisom prof. dr. Josipa Hebeina

(Spomini 1924-1961), rokopisu dr. Franca Novaka (1938-1941) ter arhivu Onkološkega inštituta in njegovega upravitelja.

Njuno zanimanje so vzbudila ta, za inštitut komaj znosna desetletja, katerih drugo polovico sta sodoživljala in ki bo kmalu pozabljena, nič manj pa ni zanimiva ona prva polovica, bolj "skrivnostna", ki je že pozabljena. »Slava je minljiva, pozaba pa trajna,« kot je menil Mark Twain. Svoje pisanje pojmujeta kot skromen, seveda brezupen upor tej bridki resnici.

Cena izvoda je 40€, ima 250 strani. Obvestilo o naročilu lahko sporočite na elektronski naslov:

zacasnost.oi@gmail.com